

JACQUES PREVERT

Diu A. Thirion que Sadoul va descobrir quaderns d'escrits Prevertians quan va ocupar l'habitació que en Prevert havia deixat, per diverses discussions, en un hotelet que ocupaven alguns membres del grup Surrealista a París, l'any 1928. En aquells anys, tothom ignorava que en Prevert escrigués. Anys després, Georges Sadoul escriuria molts llibres sobre cinema, (és d'ell d'on he tret les dades de les pel·lícules de Prévert) i Prévert es convertiria en el poeta francès més llegit; el seu llibre "PAROLES" ha arribat aprop d'un milió d'exemplars, des del 1946 fins ara, i es continua llegint.

Jaques Prévert va néixer a Neuilly, l'any 1900, als quinze anys comença a treballar en diversos oficis, el 1980 féu el servei militar i després va marxar a Constantinopla. Al tornar, es va posar en contacte amb el grup surrealista i hi ingressà el 1926; hi va estar sense publicar res, fins el 1929, any en el que s'hi separa degut a la crisi produïda entre diverses concepcions de l'expressió, dins el grup surrealista. Aquesta crisi es va acabar amb la publicació del segon Manifest Surrealista per en Breton, i la sortida del grup de diversos membres, entre ells, en Prévert. El grup Surrealista va començar a editar "Le Surrealisme au service de la Revolution" i en Prévert començà a fer guions de cinema, i publicar algun text en revistes. L'interès pel cinema ja li venia d'antic, ho veia com un mitjà d'expressió més popular. La seva poesia, sense fàcil sentimentalisme ni gran profunditat, buscava acostar-se a l'home comú, lleidor, en tot cas, de best-sellers, excitant la seva curiositat; això, sense abandonar la seva llibertat poètica. Juga amb idees desordenades, associacions inverosímils uns ritmes senzills i originals imatges. Molts dels seus poemes han estat musicats per J. Kosma i cantats per Juliette Greco i Ives Montant. També ha escrit diversos textos teatrals i de ballet; s'ha dedicat al "collage".

En relació al cinema, el seu nom apareix com a guionista en més de 30 pel·lícules, que van del 1932 fins el 1960; havent treballat per diversos directors, encara que el més interessant són les que va fer amb Marcel Carné com a director. En el cicle que sobre Prévert es fa al Museu de Granollers, podrem veure quatre de les pel·lícules que Prévert va fer amb en M. Carné: "Jenny", "Quai des Brumes", on en Jean Gabin fa de desertor de l'exèrcit colonial; "Les visiteurs du Soir", una fantàstica llegenda mitgeval realitzada l'any 1942, sota l'ocupació alemanya; i "Les enfants du paradis" de més de tres hores de durada, és una visió literària del París del segle XIX, feta amb tots els grans intèrprets del moment. L'amor impossible, la felicitat que dona la permanència d'aquest; els dolents que sempre guanyen; els herois innocents convertits en criminals per la societat, l'enfrontament amb el destí com expressió de l'ordre social; l'univers dels protagonistes, un teatre on s'enfronten el bé i el mal; aquests són els temes presents en aquestes pel·lícules, segons els crítics. El cicle inclou també un documental sobre en J. Prévert fet un any avans de la seva mort (1976) i dos documentals sobre París, fets a finals dels cinquanta. A "París la Belle", codirigida entre en Jacques i en Pierre Prévert, amb textos d'en J. Prévert, i on l'encarregat de la fotografia va ser en Man Ray.

J.J.C.

SOBRE CINE CLUB, "NEW WAVE" I BUÑUEL

El Cine-Club de l'Associació Cultural dedica i està dedicant el curs 1983/84 al cinema inèdit, al cinema no estrenat a les nostres pantalles, perquè la distribució està feta així i només s'ariska a la jugada segura.

A hores d'ara s'han vist set pel·lícules franceses, quatre alemanyes i les que vindran...

El perquè d'aquests cinemes és ben senzill. Hi havia un temps on el cinema francès era del tot conegut per l'espectador d'aquí. Però, mireu per on, des de fa un bon nombre de temporades aquest cinema ha estat oblidat, ningú se'n recorda que encara està ben viu. Durant el cicle que s'oferí entre novembre del 83 i gener del 84 es veieren títols de Jaques Rouffio, Michel Deville, Jeanne Moreau, Eric Rohmer, Bertrand Tavernier, Alain Corneau i Moshe Mizrahi, noms que garantien l'interès del cicle: tot el cinema francès recent i inèdit per a l'afecionat granollerí.

No es descobreix res de nou si es diu que el cinema alemany és un dels més prestigiats del cinema actual europeu. Com que la programació comercial de Granollers no dona massa possibilitats per a veure'n, programem una "mostra de cinema alemany", inèdit també, era gairabé obligat. Així doncs, durant el mes de febrer s'han vist títols de Volker Schlöndorff, Zebrowski i Zanussi, Werner Herzog, Rainer Werner Fassbinder, Alexander Kluge i un informal fi de festa amb Wim Wenders.

...i les que vindran... El que vindrà durant tres divendres (del 27 d'abril a l'11 de maig d'enguany) és el torn del cinema nord-americà. Però no simple cinema inèdit, sinó d'allò més "underground": el cinema independent de New York (algú en diu de la "new wave", es a dir, nova ona, o si voleu "nouvelle vague") fet en 16 mm. pels carrers de la City i amb gent, fins aleshores, d'allò més desconeguda: Sara Driver, Jim Jarmusch i Eric Mitchell. L'esplendor del pretèrit Hollywood al pensa-

ment i Nicholas Ray de "pope", de pare espiritual.

Un cicle ben suggestiu, atractiu i una oportunitat gairabé única per a conèixer què es fa per terres del tiet Sam sense passar pel "tubu".

- Arran de la mort de Luis Buñuel s'han celebrat homenatges cinematogràfics a la seva figura. Els cinemes comercials s'han ocupat de reposar els darrers títols de l'autor aragonès. RTVE s'ha tret de sota la màniga un magnífic cicle dedicat a la seva obra mexicana.

Al Cine-Club li pertoca programà les arrels de l'obra bunyueliana. O es que ningú s'en recorda dels primers films de Luis Buñuel?

Divendres 6 d'abril a partir de les deu del vespre a l'Auditori del carrer Joan Camps. **Luis Buñuel: primers films.** "Un chien andalou (1929)", "L'Age d'or" (1930), "Las Hurdes, Tierra sin pan" (1932).

Arrels que fonamenten tot el seu cinema posterior. El surrealisme (i l'escàndol) amb estar pur (i les dues primeres, amb col·laboració de Salvador Dalí i el document d'una terra que no sembla real (Las Hurdes, film que àdhuc fou prohibit per la República).

Cal conèixer la gènesi del fenomen Luis Buñuel.

De res

Cine-Club de l'Associació Cultural

